

СВРАКАТА И СВРАЧЕТАТА

chitanka.info

Една сврака измътила пет сврачета. Като попораснали малко, тя взела да ги УЧИ да летят. Летяла тя и всички след нея. Веднъж, като летели, кацнали на една топола, да си отпочинат. Били слаби крилцата на сврачетата, та не могли да летят продължително. Както си стояли на тополата и се радвали на света, минало едно момче, навело се, грабнало един камък и замерило в тополата. За малко щяло да убие малките свраченца. Те литнали заедно с майка си и кацнали на клоните на друга, по-далечна топола.

Като уталожили малко изплашените си сърчица, свраката взела да ги поучава:

— Мили мамини синове и дъщери. Вие вече не сте малки и скоро ще летите сами да си търсите храна. Аз не мога да ви придружавам, та искам да ви кажа да се пазите от човека. Когато сте кацнали някъде, непрекъснато се въртете на всички страни. Щом видите човек да ви приближава, ако се наведе да вземе камък, вие не го чакайте да се изправи, ами веднага литвайте. Само така, като изпреварвате човека, ще можете да живеете.

Сврачетата изчирикали:

— Мамо, ами ако човекът носи камък в пазвата или в джоба си? Тогава ние как ще узнаем, че има опасност за нас? Не е ли по-добре да бягаме още щом видиме да идва човек?

Свраката се зарадвала:

— Ей, хубави и умни мои дечица! Напразно се мъча да ви уча как да се пазите. Ами че аз не се бях досетила, че понякога човек може да носи камък със себе си. Вие по-добре разбрахте това. Сега вече можете сами да летите. Аз ще съм спокойна, защото разбрах, че ще знаете да се пазите.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.